C/2026/1475

9.4.2026

P10_TA(2025)0188

Muligheder for forenkling af samhørighedsfondene

Europa-Parlamentets beslutning af 10. september 2025 om muligheder for forenkling af samhørighedsfondene (2024/2106(INI))

(C/2026/1475)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til artikel 4, artikel 162, artikel 174-178 og artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik ([1]) (forordning om fælles bestemmelser),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1058 af 24. juni 2021 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden ([2]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056 af 24. juni 2021 om oprettelse af Fonden for Retfærdig Omstilling ([3]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1059 af 24. juni 2021 om særlige bestemmelser for målet om europæisk territorialt samarbejde (Interreg), der støttes af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og de eksterne finansieringsinstrumenter ([4]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1057 af 24. juni 2021 om oprettelse af Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1296/2013 ([5]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/460 af 30. marts 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 508/2014 for så vidt angår særlige foranstaltninger til mobilisering af investeringer i medlemsstaternes sundhedssystemer og andre dele af deres økonomier som reaktion på covid-19-udbruddet (investeringsinitiativ som reaktion på coronavirusset) ([6]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/925 af 7. maj 2025 om et instrument til grænseregioners udvikling og vækst (BRIDGEforEU) ([7]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ([8]),

([1]) EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj.
([2]) EUT L 231 af 30.6.2021, s. 60, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1058/oj.
([3]) EUT L 231 af 30.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1056/oj.
([4]) EUT L 231 af 30.6.2021, s. 94, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1059/oj.
([5]) EUT L 231 af 30.6.2021, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1057/oj.
([6]) EUT L 99 af 31.3.2020, s. 5, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/460/oj.
([7]) EUT L, 2025/925, 19.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/925/oj.
([8]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1305/oj.

— der henviser til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014 af 7. januar 2014 om den europæiske adfærdskodeks for partnerskab inden for rammerne af de europæiske struktur- og investeringsfonde ([9]) (den europæiske adfærdskodeks for partnerskab),

— der henviser til sin beslutning af 16. januar 2024 om gennemførelse af territorial udvikling (forordning om fælles bestemmelser, afsnit III, kapitel II) og dens anvendelse i den europæiske territoriale dagsorden 2030 ([10]),

— der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 24. januar 2025 med titlen »EU-budgettet og stedbaserede politikker: forslag til nye udformnings- og gennemførelsesmekanismer i FFR efter 2027«,

— der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 27. februar 2025 med titlen »Styrkelse af resultatorienteringen i samhørighedspolitikken efter 2027 – udfordringer, risici og muligheder« ([11]),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. februar 2025 med titlen »Vejen til den næste flerårige finansielle ramme« (COM(2025)0046),

— der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 5. december 2024 med titlen »Revision af EU's territoriale dagsorden 2030 – Mod en mere integreret og borgerorienteret tilgang med stærkere forbindelser til samhørighedspolitikken ([12])«,

— der henviser til Revisionsrettens årsberetninger for regnskabsåret 2023,

— der henviser til Den Europæiske Revisionsrets beretning af 8. juli 2024 med titlen »Analyse 03/2024: Et overblik over sikkerhedsrammen på samhørighedsområdet og de nøglefaktorer, der bidrager til fejl i samhørighedsudgifterne for 2014-2020«,

— der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning 22/2024 af 21. oktober 2024 med titlen »Dobbeltfinansiering fra EU-budgettet - Kontrolsystemerne mangler væsentlige elementer til at afbøde den øgede risiko ved genopretnings- og resiliensfacilitetens model for finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger«,

— der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning 13/2024 med titlen »Absorption af midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten - fremskridt med visse forsinkelser og risici med hensyn til afslutningen af foranstaltningerne og dermed opfyldelsen af facilitetens mål«,

— der henviser til forretningsordenens artikel 55,

— der henviser til udtalelser fra Budgetudvalget og Budgetkontroludvalget,

— der henviser til udtalelse i form af en skrivelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,

— der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A10-0138/2025),

A. der henviser til, at samhørighedspolitikken er EU's vigtigste investeringsredskab til at mindske økonomiske, sociale og territoriale forskelle, og at dens langsigtede karakter ikke må bringes i fare af nødforanstaltninger og ændringer, der har til formål at omlægge samhørighedsfondene til andre prioriteter; der henviser til, at fondene under samhørighedspolitikken skal være forbeholdt dens primære mål;

B. der henviser til, at regionalt samarbejde kan fungere som katalysator for innovation og modstandsdygtighed, og at samhørighedspolitiske instrumenter bør gøre det muligt for et sådant samarbejde at blomstre på tværs af territoriale og administrative grænser;

([9]) EUT L 74 af 14.3.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2014/240/oj.
([10]) EUT C, C/2024/5704, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5704/oj.
([11]) EUT C, C/2025/2018, 30.4.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/2018/oj.
([12]) EUT C, C/2025/773, 11.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/773/oj.

C. der henviser til, at samhørighedspolitikken spiller en afgørende rolle for gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder, dens handlingsplan og overordnede mål med sigte på at tackle fattigdom, øge beskæftigelsen og fremme livslang læring; der henviser til, at konditionalitet med hensyn til retsstatsprincippet og standarder for sociale rettigheder og menneskerettigheder er et krav og ikke må undermineres af forenklingsbestræbelser; der henviser til, at adgang til samhørighedsmidler skal sikre beskyttelse og inklusion af alle mennesker i deres regioner, uanset køn, alder, nationalitet, helbredstilstand, socialgruppe, etnicitet, seksuel orientering eller kønsidentitet;

D. der henviser til, at midlerne under samhørighedspolitikken lægger beslag på ca. 30 % af EU's samlede budget og er en grundpille for at støtte europæiske regioner, og at de bør holdes adskilt fra og ikke samles i en pulje med andre midler i den kommende flerårige finansielle ramme (FFR) for at sikre deres effektivitet med hensyn til at mindske territoriale forskelle og fremme økonomisk konvergens;

E. der henviser til, at en forenklet samhørighedspolitik er afgørende for at opnå robusthed i Europa, en retfærdig og bæredygtig grøn og digital omstilling, opholdsret for alle EU-borgere og for at fremme EU's konkurrenceevne;

F. der henviser til, at lokale og regionale myndigheder er bedst i stand til at afdække lokale udfordringer og muligheder, og at de er vigtige partnere i gennemførelsen af EU's politiske dagsorden og samhørighedspolitik, idet de er ansvarlige for 54-58 % af regeringernes samlede offentlige investeringer;

G. der henviser til, at udviklingen af centrale strategiske rammer såsom partnerskabsaftaler, planer for retfærdig omstilling og nationale reformprogrammer ofte mangler en koordineret tilgang og ikke på meningsfuld vis inddrager de kompetente lokale og regionale myndigheder;

H. der henviser til, at den nuværende programmeringsperiode 2021-2027, som bygger på de tidligere initiativer med yderligere udvidelser af forenklede omkostningsmuligheder, har en forkortet liste over politiske mål og en klarere interventionslogik gennem indikatorer, forenklede rapporteringskrav og et system med én enkelt revision;

I. der henviser til, at samhørighedspolitikken fortsat er et af de mest synlige og håndgribelige symboler på europæisk solidaritet, og at princippet om »ikke at skade samhørigheden« bør anvendes i fremtiden for at sikre, at samhørighedspolitikken fortsat fokuserer på sin centrale opgave – at mindske regionale forskelle og fremme økonomisk og social konvergens i hele EU;

J. der henviser til, at forvaltningsmyndigheder, formidlingsorganer, støttemodtagere og borgere imidlertid stadig står over for betydelige administrative byrder og udfordringer, som ikke kun påvirker projekternes gennemførelsesgrad, men også undergraver effektiviteten, troværdigheden, effekten, synligheden og opfattelsen af samhørighedspolitikken som helhed;

K. der henviser til, at den administrative byrde for støttemodtagerne i forbindelse med ansøgning om og gennemførelse af projekter, der støttes af samhørighedsfondene, er steget med hver finansieringsperiode, hvilket har skabt en stigende afskrækkende virkning, og der henviser til, at ansøgningsprocessens kompleksitet og tidskrævende karakter ofte fører til en cost-benefit-analyse, der afholder støttemodtagerne fra at ansøge, hvilket begrænser samhørighedspolitikkens samlede effektivitet og tilgængelighed;

L. der henviser til, at forenkling af midler under samhørighedspolitikken bør være et supplement til andre instrumenter for at sikre yderligere harmonisering og integrering;

M. der henviser til, at reglerne for offentlige udbud og statsstøtte er en af de største kilder til administrative omkostninger og byrder, der delvis skyldes overregulering i alle medlemsstater, nemlig ekstra krav, som pålægges støttemodtagere af nationale og subnationale myndigheder, ud over de krav, der opstår på grund af EU-lovbestemmelser, som den vanskelige fortolkning og anvendelse af den generelle gruppefritagelsesforordning ([13]) i forskellige territoriale sammenhænge;

([13]) Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/651/oj).

N. der henviser til, at tidligere finansieringsperioder for samhørighedspolitik gentagne gange er startet for sent, især den nuværende finansieringsperiode for 2021-2027, hvilket fører til et enormt efterslæb og en langsom udgående strøm af samhørighedsmidler;

O. der henviser til, at en række faktorer, herunder forsinkelser med hensyn til at færdiggøre lovpakken og partnerskabsaftalerne og programmerne, den samtidige gennemførelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten og de skiftende og komplekse lovgivningsmæssige rammer har spillet en afgørende rolle i den nuværende lave gennemførelsesgrad for samhørighedspolitikken i alle medlemsstater;

P. der henviser til, at de skiftende og komplekse lovgivningsmæssige rammer i alvorlig grad har hæmmet den rettidige og effektive gennemførelse af samhørighedspolitikken, og at denne kompleksitet har gjort adgangen til finansiering under samhørighedspolitikken særlig udfordrende for mindre lokale myndigheder, små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og civilsamfundsorganisationer i hele EU;

Q. der henviser til, at forenklingsforanstaltninger bør skabe balance mellem på den ene side behovet for lettere og bedre adgang til midler med henblik på at opnå bæredygtige resultater og på den anden side behovet for at beskytte EU-budgettet under behørig hensyntagen til institutionelle og ikke-institutionelle interessenters bekymringer og bidrag, og ikke bør undermineres, når først de er på plads, ved genindførelse af kompleksitet i forbindelse med de nationale revisionskrav;

R. der henviser til, at Kommissionen i henhold til finansforordningen ([14]) skal træffe korrigerende foranstaltninger såsom forenkling af de gældende bestemmelser, forbedring af kontrolsystemerne og omlægning af programmet eller gennemførelsessystemerne, hvis fejlforekomsten under gennemførelsen af EU-budgettet er vedvarende høj;

S. der henviser til, at den ændrede fordelingsnøgle med titlen »Berlinformlen«, i sin nuværende udformning i bilag XXVI til forordningen om fælles bestemmelser, som føjer andre interessante elementer til BNP, endnu ikke i tilstrækkelig grad afspejler forskelle i praksis;

T. der henviser til, at forsøg på at forenkle samhørighedspolitikken fra Kommissionens side skal tage hensyn til, at ændringer af nuværende gennemførelsesmetoder i første omgang kan medføre en ekstra byrde for administrative myndigheder og støttemodtagere;

U. der henviser til, at delt forvaltning, partnerskabsprincippet, flerniveaustyring, nærhedsprincippet og en stedbaseret tilgang fortsat bør være hjørnestenen i enhver reform og forenkling af samhørighedspolitikken; der henviser til, at modellen for delt forvaltning har vist sig at være en grundpille for samhørighedspolitikken, som sikrer, at EU-midler målrettes regioner og lokale områders konkrete behov, samtidig med at den fremmer ejerskab og ansvarlighed på alle forvaltningsniveauer; der henviser til, at rammerne for flerniveaustyring styrker samarbejde mellem EU-myndigheder, nationale, regionale og lokale myndigheder, og sikrer, at politikker udformes og gennemføres effektivt på en måde, der afspejler territorial forskellighed og maksimerer effekten i praksis;

V. der henviser til, at nærhedsprincippet kan anvendes bedre ved finansiering med samhørighedsmidler ved f.eks. at indføre tærskelværdier, hvorunder bestemte forpligtelser og krav kan frafaldes, som det er tilfældet for andre EU-midler;

W. der henviser til, at tekniske forenklinger af territoriale udviklingsværktøjer (såsom integrerede territoriale investeringer og lokaludvikling styret af lokalsamfundet allerede er blevet integreret i samhørighedspolitikkens ramme for programmeringsperioden 2021-2027, men at små projekter stadig har forholdsmæssigt større administrative byrder (for støttemodtagere) og administrative omkostninger (for programmyndigheder) end større projekter; der henviser til, at de bekymringer, som Den Europæiske Revisionsret har givet udtryk for med hensyn til lokaludvikling styret af lokalsamfundet, skal imødegås – navnlig de uforholdsmæssigt store administrative omkostninger i forhold til de lokale aktionsgruppers budgetter;

([14]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 af 23. september 2024 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

X. der henviser til, at samhørighedspolitikken i lyset af de aktuelle geopolitiske udfordringer kan spille en rolle i udviklingen af vigtig infrastruktur med dobbelt anvendelse, der tjener civile behov i fredstid, samtidig med at den styrker den territoriale modstandsdygtighed og kriserespons, og der henviser til, at nye prioriteter ikke kan ske på bekostning af eller føre til en reduktion af langsigtede investeringer i EU's økonomiske, sociale og territoriale samhørighed;

Y. der henviser til, at samhørighedspolitikken konsekvent har vist, at den kan udnytte og effektivt investere næsten alle EU-midler, som tildeles denne politik; der henviser til, at den gradvise stigning i betalinger i den senere del af planlægningsperioden er en iboende del af flerårige programmer - og at der derfor realistisk set kan forventes et tilsvarende positivt resultat ved udgangen af den nuværende programperiode;

Z. der henviser til, at princippet om én enkelt revision bør opretholdes og styrkes sammen med Kommissionens regelmæssige revisioner, og at der bør gennemføres foranstaltninger til at reducere dobbeltkontroller og -revisioner på regionalt og nationalt plan og på EU-plan for det samme projekt og den samme støttemodtager, hvilket sikrer konsekvent fortolkning af regler og mindsker administrative byrder for forvaltningsmyndigheder og støttemodtagere;

AA. der henviser til, at princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning kræver uafhængige revisionsprocedurer for at overholde EU-reglerne; der henviser til, at det ved udelukkende at basere sig på nationalt tilsyn kan føre til afvigelser i håndhævelse og overvågning, hvilket vil undergrave konsekvent anvendelse af økonomisk styring i alle medlemsstater og, i sidste ende, bringe EU's økonomiske interesser i fare;

AB. der henviser til, at det er nødvendigt med robuste revisionsmekanismer for at opretholde ansvarlighed, sporbarhed og effektivitet i forbindelse med anvendelse af EU-midler med henblik på at bidrage til at forebygge svig, dårlig forvaltning og uregelmæssigheder i de nationale tilsynssystemer;

AC. der henviser til, at samhørighedspolitikken skal forblive modstandsdygtig over for svig, korruption og forsøg på at omdirigere finansiering fra dens oprindelige formål og aftalte programprioriteter til investeringer, der tjener bestemte personlige eller partipolitiske interesser; der henviser til, at det med henblik herpå er nødvendigt at styrke konditionaliteter og indbyggede mekanismer til at forebygge, opdage og korrigere uregelmæssigheder – herunder svig; der henviser til, at en korrekt anvendelse af partnerskabsprincippet, gennemsigtighedskrav og politikker til bekæmpelse af svig er afgørende;

AD. der henviser til, at overlappende prioriteter mellem genopretnings- og resiliensfaciliteten på den ene side og samhørighedspolitikken på den anden viser, at EU-støtten er fragmenteret, og understreger behovet for en forenklet og konsekvent tilgang;

AE. der henviser til, at artikel 20 i forordningen om fælles bestemmelser allerede tillader aktivering af midlertidige foranstaltninger som følge af særlige eller usædvanlige situationer;

1. understreger den afgørende rolle, som samhørighedspolitikken har spillet i håndteringen af flerdimensionelle nødsituationer og socioøkonomiske udfordringer i de seneste fem år på en måde, der er fleksibel og styrker solidariteten mellem medlemsstaterne; mener imidlertid, at konstante ændringer i de lovgivningsmæssige rammer har udhulet dens strategiske fokus; understreger behovet for at fastholde høje ambitioner med hensyn til dens langsigtede investeringer og stedbaserede rationale og prioriteter, overholde princippet om »ikke at skade samhørigheden« og fokusere på vækst, jobskabelse og sociale tjenester med henblik på at imødegå udfordringer i forbindelse med ubalancer mellem EU's regioner, forbedring af livskvaliteten, den retfærdige, grønne og digitale omstilling, skabelse af kvalitetsjob, udryddelse af fattigdom med fokus på børnefattigdom og boligkrisen;

2. advarer mod systematisk omdirigering af samhørighedsmidler til at tackle kriser, da dette undergraver deres primære mål om at styrke EU's økonomiske, territoriale og sociale samhørighed, mindske regionale forskelle og fremme bæredygtig udvikling, fordi der er begrænset økonomisk støtte til dette formål; opfordrer i stedet til at udvikle et permanent, styrket og særligt nødinstrument inden for rammerne af EU-budgettet, så der sikres en hurtig og koordineret indsats ved fremtidige kriser uden at bringe samhørighedspolitikkens strukturelle integritet i fare med henblik på at sikre, at samhørighedspolitikken kan anvendes til sine primære formål;

3. insisterer på, at alle fremtidige reformer skal opretholde delt forvaltning, flerniveaustyring og en stedbaseret tilgang for at sikre effektivitet; opfordrer endvidere til en moderne, decentraliseret og styrket samhørighedspolitik som sætter mennesket i centrum og bakkes op af stærke partnerskaber på alle niveauer, da det er afgørende at opretholde og fremme enhed i EU i lyset af voksende geopolitiske udfordringer; insisterer på en bindende anvendelse af partnerskabsprincippet, som er beskrevet i artikel 8 i forordningen om fælles bestemmelser, og streng overvågning via Kommissionen;

4. anerkender de vigtige forenklingsforanstaltninger, der allerede blev indført i programmeringsperioden 2021-2027, og navnlig de forbedrede digitale værktøjer til e-samhørighed, en mere vidtrækkende harmonisering af regler for forskellige fonde, større fleksibilitet ved programstyring og optimering af reglerne for støtteberettigelse; understreger behovet for at omstille fra hybrid- og papirbaseret administration til rent digitale processer og dermed øge effektiviteten og fremme elektronisk kommunikation mellem støttemodtagere og forvaltningsmyndigheder; mener, at flere faktorer, herunder arbejdsbyrder på grund af forsinkelser i programmeringen for finansieringsperioden 2021-2027, hyppige ændringer af forordninger i denne periode, komplicerede flerlagede forordninger om revision og kontrol samt overregulering, hvor byrder, der er mere vidtrækkende end EU's krav, pålægges støttemodtageren, delvist har svækket denne forenkling;

5. understreger, at digitaliseringen af forvaltning, indberetning, overvågning og revision af EU-midler er nødvendig for at forbedre potentielle støttemodtageres adgang og for at gøre forvaltningen af midler mere effektiv og gennemsigtig;

6. understreger, at forenkling bør være et vejledende princip i samhørighedspolitikken; understreger, at forenklingstiltag først og fremmest skal fokusere på at mindske byrden for støttemodtagere, muliggøre deres adgang til midlerne, reducere administrativt arbejde og udrydde unødigt dobbeltarbejde i processer; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at undgå overregulering – tilføjelse af unødvendige nationale regler til EU's krav – ved at pålægge støttemodtagerne yderligere byrder; bemærker, at gennemførelsen af statsstøttereglerne i medlemsstaterne i nogle tilfælde kan tilføje et lag til kompleksitet, og understreger, at andre faktorer, der har bidraget til forsinkelser, har været overlapningen mellem programmeringsperioderne 2014-2020 og 2021-2027 samt oprettelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten;

7. understreger, at en forenklet regulering af samhørighedspolitikken er nødvendig for at kunne sikre en bedre gennemførelse; mener, at den sene vedtagelse af sektorlovgivningen og den langvarige proces for vedtagelse af programmeringsdokumenter har ført til forsinkelser i gennemførelsen under tidligere programmeringsperioder, og opfordrer derfor Kommissionen til rettidigt at fremsætte forslag til finansieringsperioden 2028-2034, således at de regionale programmer kan godkendes straks efter starten på den næste FFR; anbefaler, at det undersøges, om bestemte tekniske bestemmelser og krav kan fjernes fra forordningen om fælles bestemmelser og indgå i et sæt retningslinjer eller en håndbog for at skabe sikkerhed og rutine for forvaltningsmyndigheder og støttemodtagere; minder om, at manglende klarhed med hensyn til gennemførelse af finansieringsinstrumenter ofte medfører, at administrative myndigheder, i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, foretager en mere begrænset fortolkning af uklare bestemmelser;

8. udtrykker bekymring over både den manglende komplementaritet i EU's finansiering med over 50 flerårige programmer i 2021-2027 og den stigende andel – i øjeblikket 40 % – der forvaltes centralt under den nuværende FFR, og mener, at det samlede budget, der er afsat til samhørighedspolitikken, bør opretholdes eller endda øges for at opfylde fremtidige investeringsbehov på passende vis; understreger behovet for en effektiv koordinering af EU-finansiering og national finansiering og understreger, at enhver fremtidig lovgivningsmæssig ramme skal omfatte en grundig vurdering af dens administrative virkninger; opfordrer Kommissionen til at fremme bedste praksis, vurdere medlemsstaternes nationale systemer og træffe foranstaltninger til at fjerne praksisser, der skaber unødvendig kompleksitet; bekræfter på ny den afgørende rolle, som de europæiske struktur- og investeringsfonde spiller med hensyn til at mindske regionale forskelle og forbedre den territoriale tilgængelighed og konnektivitet, navnlig i ugunstigt stillede områder såsom landdistrikter, øer, bjergområder, regioner i den yderste periferi og østlige grænseregioner;

9. opfordrer endvidere Kommissionen til at fremme og realisere en bottom-up og decentraliseret tilgang i de kommende forslag til forenkling af udformningen af den nye samhørighedspolitik og sikre obligatorisk høring og inddragelse af lokale og regionale myndigheder og partnere som fastsat i artikel 3 og 4 i den europæiske adfærdskodeks for partnerskab, herunder civilsamfundsorganisationer og SMV'er;

10. mener, at en bedre koordinering mellem fonde, som forvaltes med en klarere, mere sammenhængende, koordineret og harmoniseret ramme for de forskellige samhørighedsfonde, kan bane vejen for en mere effektiv og fleksibel samhørighedspolitik, herunder et enkelt regelsæt og ét revisionsspor for gennemførelse, overvågning og kontrol; mener, at en fælles, integreret IT-grænseflade i hver medlemsstat for støttemodtagere, der dækker alle faser af programcyklussen, og som muliggør en enkel elektronisk udveksling af data og dokumenter, understøttet af et automatiseret rapporteringsværktøj og underlagt en grundig konsekvensanalyse, kan give en merværdi i denne henseende og øge gennemsigtigheden ved at levere regelmæssige og lettilgængelige opdateringer om samhørighedspolitikkens projektresultater; er af den opfattelse, at oprettelsen af nye, små særskilte fonde bør undgås for ikke at fremme yderligere fragmentering af finansieringsværktøjer og etablering af parallelle strukturer; mener, at fonde, der er defragmenterede i omfang og skala, i nogle tilfælde kan være mere effektive med hensyn til at gennemføre løsninger på EU's strategiske udfordringer;

11. anerkender, at der i forbindelse med den næste revision efter 2027 er potentiale i at oprette en fælles europæisk platform, som er integreret med nationale platforme, og som gør det muligt for støttemodtagere, navnlig små støttemodtagere, at få hurtig adgang til forskellige EU-midler; mener, at Kommissionen og medlemsstaterne bør give støttemodtagerne alle de oplysninger, der er nødvendige for at få adgang til EU-midler via denne platform, og også sikre dataudveksling i realtid om endelige modtagere af midler, herunder bedre dataindsamling og oprettelse af fælles overvågningsdashboards på tværs af samhørighedspolitikkens programmer; mener, at dette kan være nødvendigt for at forbedre accepten og bevidstheden blandt støttemodtagerne og kan have potentiale til at øge gennemsigtigheden, forhindre dobbeltfinansiering og styrke finanskontrollen, herunder afsløring af svig;

12. insisterer på, at alle nye IT-systemer eller andre digitale platforme, der indføres under programmeringsperioden efter 2027, bør bidrage til strømliningen af anmodninger om dataindsamling og ikke tilføje yderligere eller gentagne datakrav til ansøgerne;

13. understreger imidlertid, at øget fleksibilitet ikke bør ske på bekostning af langsigtet strategisk planlægning og samhørighedsinvesteringernes stabilitet og ikke bør føre til finansiel usikkerhed og øget kompleksitet for de endelige støttemodtagere; opfordrer til at sikre, at eventuelle justeringer af finansieringsprioriteter under programmeringsperioden efter 2027 forbliver i overensstemmelse med regionale udviklingsmål;

14. gentager sin opbakning til BRIDGEforEU-forordningen og understreger behovet for yderligere forenkling, navnlig i grænseoverskridende programmer, med skræddersyede løsninger, der håndterer de unikke økonomiske, sociale og geopolitiske udfordringer for grænseregioner; understreger, at samhørighedspolitikken fortsat skal fremme og forenkle grænseoverskridende, tværnationalt og interregionalt samarbejde;

15. mener, at kønsmainstreaming og integrationen af et kønsperspektiv bør fremmes i alle faser af programudformning og -gennemførelse i den næste ramme for samhørighedspolitikken; opfordrer til en mere konsekvent anvendelse af værktøjet til sporing af kønsbudgettering i alle medlemsstater og understreger, at forenklingsforanstaltninger ikke må undergrave bestræbelserne på at integrere kønsaspektet;

16. mener, at den nuværende definition af en »kriseramt virksomhed« udgør en urimelig byrde for virksomheder og en unødvendig kompleks udfordring for innovation, konkurrenceevne og for potentielle endelige støttemodtagere af samhørighedsmidler, og at den derfor bør ændres;

17. påpeger, at den aktive og obligatoriske inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i forberedelsen, programmeringen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af projekter på de områder, de administrerer, er en grundlæggende forudsætning for en vellykket og skræddersyet forenkling; understreger, at uden et robust partnerskab med lokale og regionale myndigheder og uden en styrkelse af deres administrative kapacitet indebærer samhørighedspolitikken en risiko for at blive en alt for centraliseret proces med for lille effekt på en afbalanceret udvikling i europæiske regioner;

18. opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for at inddrage en territorial og forvaltningsmæssig konsekvensanalyse i det europæiske semester; understreger, at det europæiske semester bør være i overensstemmelse med samhørighedspolitikkens mål i henhold til artikel 174 og 175 i TEUF, og opfordrer til, at regionerne deltager i opfyldelsen af disse mål, og til en stærkere territorial tilgang; understreger, at det regionale BNP pr. indbygger fortsat skal være det vigtigste kriterium for fastsættelsen af medlemsstaternes tildelinger under samhørighedspolitikken, og mener, at det regionale BNP pr. indbygger eventuelt kan suppleres med andre regionale socioøkonomiske indikatorer (f.eks. sociale, demografiske osv.), som bidrager til mere præcist at afspejle den socioøkonomiske situation i regionerne, med henblik på yderligere at mindske de sociale og territoriale forskelle – herunder inden for regionerne – og muliggøre mere effektivt målrettede investeringer, hvor der er størst behov for dem;

19. mener, at nationale kontaktpunkter i programmer under direkte forvaltning bør integreres i den nationale og regionale programmering af midler til samhørighed og landdistriktsudvikling med henblik på at fremme synergier og styrke kapacitetsopbygning i centralt og fælles forvaltede programmer inden for samme territorier og samme politiske områder;

20. tilskynder til anvendelse af integrerede regionaludviklingsværktøjer såsom integrerede territoriale investeringer og lokaludvikling styret af lokalsamfundet og foreslår at undersøge mulighederne for at øge tildelingen af en andel af samhørighedspolitikkens budget til integrerede territoriale investeringer, lokaludvikling styret af lokalsamfundet eller andre territoriale instrumenter for alle regioner – også under hensyntagen til de særlige behov i landdistrikter og fjerntliggende områder og i EU's østlige grænseregioner med fokus på projekter, der er i stand til effektivt at imødekomme de faktiske territoriale behov; anbefaler at undersøge forslag til problemløsning og levering af teknisk bistand til gennemførelse af strategier og modning af undersøgelser; mener, at det stigende antal initiativer til integreret territorial udvikling, i og uden for samhørigheds- og landdistriktsudviklingspolitikken, ofte mangler konkret tilknytning til de europæiske struktur- og investeringsfonde, hvilket kan begrænse deres varige indvirkning;

21. er modstander af enhver form for topstyret centraliserings- eller renationaliseringsreform af programmeringen af samhørighedspolitikken og gentager, at flerniveaustyring, nærhedsprincippet, delt forvaltning og den stedbaserede tilgang fortsat skal være dens vejledende principper; er af den opfattelse, at selv om genopretnings- og resiliensfaciliteten blev udformet til hurtigt at reagere på økonomiske udfordringer, er gennemførelsen af den stødt på betydelige problemer, bl.a. lave udnyttelsesgrader, forsinket udbetaling af midler og manglende gennemsigtighed i tildelingsprocessen; anerkender ikke desto mindre visse positive udviklinger inden for genopretnings- og resiliensfaciliteten, navnlig fastsættelsen af grønne investeringsstandarder og princippet om ikke at gøre væsentlig skade; henleder opmærksomheden på, at udbetalingen af midler til medlemsstaterne i programmer under direkte forvaltning ikke nødvendigvis afspejler mængden og betydningen af de fastsatte milepæle og mål;

22. understreger, at den centraliserede model har afsløret flere kritiske svagheder, navnlig vedrørende sporbarhed, ansvarliggørelse, effektivitet og den langvarige virkning af EU-finansiering [15]; fremhæver, at disse omfatter utilstrækkelig inddragelse af de lokale og regionale myndigheder og civilsamfundet samt forsinkelser, begrænset gennemsigtighed og risici for manglende gennemførelse af foranstaltninger; advarer om, at fraværet af robuste overvågningsmekanismer og klare krav til revision indebærer en risiko for at undergrave troværdigheden og den langsigtede effekt af EU's finansielle instrumenter; opfordrer til bedre tilsyn med og bedre afstemning mellem udbetalinger og verificerede resultater for at sikre, at EU-midler giver håndgribelige fordele for borgere og sociale og økonomiske aktører; fremhæver, at flerniveaustyring gør det muligt at udvikle skræddersyede løsninger for alle regioner, og understreger betydningen af inklusive fælles udformningsprocesser, der inddrager de lokale og regionale myndigheder;

[15] EUT C 114 af 29.3.2023, s. 5, EUT C, C/2024/5471, 10.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5471/oj, (punkt 53-56).

23. er imod tanken om ét nationalt program, da det ikke i tilstrækkelig grad inddrager de lokale og regionale myndigheder, fordi det er fjernt fra virkeligheden på stedet, og fordi det vil true eller helt ødelægge samhørighedspolitikkens evne til at tage højde for forskellige behov inden for sektorpolitikken samt makroregionale, nationale, regionale eller lokale instrumenters mål og særlige forhold; fastholder, at anvendelse af stedbaserede programmer, som forvaltes på det regionale NUTS 2 ([16])-niveau, tidligere har været afgørende for at tackle faktiske behov på stedet og effektivt mindske de regionale socioøkonomiske forskelle, og derfor fortsat skal udgøre rygraden i samhørighedspolitikken fremover;

24. understreger betydningen af samarbejde, videnudveksling og kapacitetsopbygning for de lokale og regionale myndigheder, herunder investeringer i deres tekniske og administrative kapacitet; advarer om, at samhørighedspolitikken uden et stærkt partnerskab med de lokale og regionale myndigheder risikerer at blive alt for centraliseret og mindre effektiv med hensyn til at fremme en afbalanceret regional udvikling; understreger, at forenklingsbestræbelserne bør fremme de lokale og regionale myndigheders rolle, hvilket er afgørende for en vellykket gennemførelse af EU-finansierede projekter, navnlig under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Samhørighedsfonden og Interreg-programmerne; fremhæver, at det er af afgørende betydning at styrke inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder, herunder i programmeringsfasen, for at sikre samhørighedspolitikkens effektivitet, territoriale relevans og modstandsdygtighed; opfordrer til en afbalanceret tilgang, der strømliner procedurerne og samtidig bevarer flerniveaustyringen og den territoriale merværdi af lokalt og regionalt engagement;

25. anerkender, at præstationsbaserede mekanismer kan være medvirkende til at gøre samhørighedspolitikken mere effektiv og resultatorienteret; advarer imidlertid mod en streng eller ensartet indførelse af denne model i forbindelse med programmeringsperioden 2028-2034; understreger, at selv om sådanne mekanismer kan fremme effektiviteten, skal de tage hensyn til de særlige forhold i de forskellige udgiftssektorer og de endelige støttemodtageres forskelligartethed – navnlig på områder som forskning, sociale politik og lokal infrastruktur, hvor kortsigtede, målbare resultater måske ikke fuldt ud tager højde for langsigtede virkninger;

26. understreger, at de nuværende præstationsbaserede modeller ofte er afhængige af centraliserede forvaltningsstrukturer, som kan hindre regionale og lokale myndigheders kapacitet til at tackle konkrete territoriale behov effektivt; understreger, at enhver fremtidig anvendelse af præstationsbaseret gennemførelse ikke bør ske på bekostning af samhørighedspolitikkens centrale principper såsom flerniveaustyring, nærhed og en stedbaseret tilgang og skal ledsages af betydeligt stærkere garantier for at sikre en forsvarlig forvaltning af EU-midler;

27. opfordrer Kommissionen til at vedtage en fleksibel og afbalanceret finansieringsramme, der kombinerer resultatbaseret og traditionel omkostningsbaseret finansiering, og som giver mulighed for skræddersyede løsninger, der er tilpasset lokale forhold; støtter en øget anvendelse af engangsbeløb baseret på milepæle, som praktiseres i programmet Et Kreativt Europa, samtidig med at det sikres, at de regionale og lokale myndigheder bevarer den autonomi, der er nødvendig for at gennemføre samhørighedspolitikken;

28. anerkender specifikt, at myndigheder, civilsamfundsorganisationer og SMV'er ikke bør lide under indførelsen af præstationsbaserede modeller, især i betragtning af de begrænsede økonomiske ressourcer, som de gennemsnitlig råder over til at sikre forfinansiering af foranstaltninger eller optage potentielle tab i tilfælde af manglende opfyldelse af mål;

29. anerkender, at likviditetsproblemer afholder potentielle støttemodtagere, herunder lokale myndigheder, som i nogle medlemsstater lider under manglende finanspolitisk og budgetmæssig autonomi, fra at ansøge om finansiering af projekter via samhørighedspolitikken; opfordrer derfor til en betydelig og skræddersyet forhøjelse af forfinansieringen i sådanne tilfælde og også i landdistrikter, grænseoverskridende områder og øområder for at støtte en hurtig udbetaling af midler fra samhørighedspolitikken samt en forenkling af samfinansieringsreglerne;

([16]) NUTS (nomenklatur for statistiske regionale enheder) er EU's klassifikationssystem for henvisning til landenes regioner til statistiske formål. »NUTS 2« henviser til basisregioner (for regionalpolitik).

30. glæder sig over Kommissionens forslag i midtvejsevalueringen af samhørighedspolitikken 2021-2027 om, at programmer under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst, der gennemføres i NUTS 2-regioner, der har grænser til Rusland, Belarus eller Ukraine, bør drage fordel af muligheden for en engangsforfinansiering på 9,5 % af programtildelingen og en EU-finansiering på 100 %; opfordrer indtrængende Kommissionen til at foreslå yderligere foranstaltninger for at imødekomme behovene i EU's østlige grænseregioner;

31. udtrykker sin bekymring over de regelmæssige rapporter fra interessenter om medlemsstaternes manglende anvendelse af horisontale principper i forbindelse med udarbejdelsen af partnerskabsaftaler; foreslår, at en revideret europæisk adfærdskodeks om partnerskab integreres direkte i forordningen om fælles bestemmelser for at sikre dens bindende karakter og dække direkte forvaltningsprogrammer med territorial effekt; opfordrer Kommissionen til nøje at håndhæve anvendelsen af partnerskabsprincippet og undersøge foranstaltninger til at styrke Parlamentets tilsyns- og overvågningsbeføjelser i forbindelse med partnerskabsaftaler og -programmer; opfordrer Kommissionen til at sikre, at medlemsstaterne fører regelmæssigt tilsyn, herunder med partnere under overvågning og udvælgelse af eksperter, for at sikre kompetence og forebygge svig;

32. minder om vigtigheden af streng anvendelse af EU's finansielle regler i alle programmer og for alle støttemodtagere for at undgå enhver form for svig, interessekonflikter, korruption, dobbeltfinansiering og hvidvask af penge; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at foreslå supplerende foranstaltninger for at forebygge og undgå dobbeltfinansiering, øge mulighederne for integrerede projekter, sikre dataminingværktøjernes interoperabilitet og minimere forvaltningsmyndighedernes datalagringsforpligtelser; gentager sin opfordring til Kommissionen til at gøre brugen af IT-værktøjer såsom systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse (EDES) og Arachne obligatorisk for alle EU-midler, herunder dem, der er under delt forvaltning, og til at sikre en bedre anvendelse af nye teknologier for at øge kontrollen og beskytte EU-budgettet mod svig og misbrug af midler; understreger behovet for at skabe balance mellem forenkling og beskyttelse af EU-budgettet; minder om, at forenklingsbestræbelserne skal være i overensstemmelse med principperne om god forvaltning, offentlige udbud og kontrol, som alle er væsentlige for at opretholde sociale og miljømæssige konditionaliteter samt retsstatsprincippet;

33. opfordrer Kommissionen til at bestille undersøgelser af synergien mellem samhørighedsfondene og sektorprogrammerne, som den har gjort for Horisont Europa-programmet;

34. opfordrer til mere direkte adgang til EU-finansiering for regionale og lokale myndigheder samt byer og bymyndigheder ved bl.a. at udvide anvendelsen af integrerede territoriale investeringer og fastholde fokus på projekter rettet mod arbejdsmarkedets parter og de økonomiske interesseorganisationer; opfordrer Kommissionen til at undersøge yderligere måder til at sikre, at lokale og regionale myndigheder, civilsamfundet og andre støttemodtagere fortsat kan nyde godt af EU-finansiering i tilfælde, hvor nationale regeringer tilsidesætter retsstatsprincippet, uden at anvendelsen af forordningen om konditionalitet vedrørende retsstatsprincippet svækkes ([17]); understreger, at finansieringen ikke må omfordeles til andre programmer, således at integriteten af afgørelsen om suspension bevares, indtil dens mål er nået, og alle betingelser for adgang til finansiering er opfyldt;

35. tilskynder endvidere til oprettelse af et permanent rådgivende netværk, som vil koordinere dens arbejde med allerede eksisterende programmer eller strukturer med henblik på at bistå kommunerne med at navigere i den komplekse gennemførelse af samhørighedspolitikken;

36. glæder sig over værktøjer såsom EU's værktøjskasse til landdistrikter, der er beregnet til at vejlede støttemodtagere igennem tilgængelige programmer; understreger imidlertid, at behovet for sådanne kvikskranker fremhæver den urimelige kompleksitet af nuværende strukturer, som fortsat ikke er tilgængelige for mange støttemodtagere, navnlig små offentlige myndigheder;

([17]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2092 af 16. december 2020 om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/2092/oj).

37. understreger det presserende behov for at øge investeringerne i opbygning af effektiv og tilstrækkelig administrativ kapacitet med øremærkede finansielle ressourcer og teknisk bistand, navnlig til lokale og regionale myndigheder – herunder i øområder og fjerntliggende områder, og med særligt fokus på regioner med en historisk lav udnyttelsesgrad – for at støtte en decentraliseret og effektiv forvaltning og gennemførelse af EU-midler;

38. opfordrer til at styrke instrumenter til teknisk bistand inden for rammerne af samhørighedspolitikken, f.eks. de instrumenter, der er udarbejdet i samarbejde mellem Den Europæiske Investeringsbank og Kommissionen, for at støtte strategisk planlægningskapacitet til territoriale investeringer samt målrettet rådgivningsbistand til udpegning, planlægning og forberedelse af projekter; anerkender de finansielle instrumenters centrale rolle for at fremme konkurrenceevnen i alle EU-regioner og udnytte både private og offentlige midler;

39. fremhæver, at samhørighedspolitikkens succes afhænger af fremadrettede og inklusive strategier, passende inddragelse af interessenter og civilsamfundet og forsvarlig forvaltning; anerkender behovet for at fremme resultatbaserede forvaltningsmetoder, herunder anvendelse af målbare indikatorer og forandringsteoretiske modeller til programevaluering; understreger betydningen af at afsætte specifikke ressourcer til kapacitetsopbygning hos arbejdsmarkedets parter og til, at civilsamfundsorganisationer kan styrke deres rolle med hensyn til god forvaltning og gennemførelse af EU-midler;

40. opfordrer Kommissionen til inden for den nye ramme for statsstøtte at foreslå yderligere forenkling af anvendelsen af statsstøtteregler med hensyn til samhørighedsrelateret tværsektoriel økonomisk finansiering, som kombinerer EU-midler og nationale midler (f.eks. multifinansiering under Den Europæiske Socialfond Plus og EFRU) med det mål at reducere fejl og administrative byrder på nationalt og regionalt plan, samtidig med at effektiviteten af samhørighedspolitiske investeringer på stedet forbedres, og der undgås markedsforvridninger; opfordrer Kommissionen til at undersøge, om programmer med delt forvaltning i nogle tilfælde kan drage fordel af lignende undtagelser fra regler for statsstøtte som programmer under direkte forvaltning såsom Horisont Europa eller Connecting Europe-faciliteten;

41. opfordrer indtrængende Kommissionen til i forbindelse med den kommende revision af EU-direktivet om offentlige udbud ([18]) yderligere at fremme anvendelse af den sociale klausul og kollektive overenskomstforhandlinger; understreger, at de ordregivende myndigheder skal udelukke økonomiske aktører, der har deltaget i kriminelle aktiviteter, fra at deltage i offentlige udbud; opfordrer til, at reglerne for samhørighedspolitikken kun tillader tildeling af offentlige midler til de virksomheder, der respekterer arbejdstagernes rettigheder og de gældende regler om arbejdsvilkår;

42. er af den opfattelse, at princippet om én enkelt revision bør styrkes, og minder om, at anvendelsen af tilgangen med én enkelt revision i praksis afhænger af det solide og pålidelige revisionsarbejde, der udføres af revisionsorganerne i medlemsstaterne; understreger, at der bør indføres en revideret, styrket og ensartet tilgang til revision og kontrol i den næste samhørighedspolitik, og at denne tilgang bør sigte mod at reducere både fejlprocenten og omfanget af svig ved at styrke den forebyggende (forudgående) kontrol i begyndelsen af budgetperioden for at mindske kontrolsvagheder og -risici; understreger vigtigheden af at afstemme denne tilgang med anbefalingerne fra Den Europæiske Revisionsret, navnlig med hensyn til at styrke økonomisk forvaltning, øge udgiftseffektiviteten og sikre, at fejl konstateret i tidligere programmeringsperioder ikke gentages;

43. opfordrer til en mere konsekvent fortolkning af forordningerne i revisionsorganerne i hele EU og i alle fonde og slår til lyd for en mere risikobaseret revisionsstrategi for at undgå unødvendig overlapning og samtidig sikre et effektivt finansielt tilsyn og forebyggelse af svig; understreger, at programmer, som ledes af medlemsstater, der er omfattet af mekanismen for retsstatsprincippets konditionalitet eller proceduren i artikel 7, eller som ikke deltager i Den Europæiske Anklagemyndighed, skal gennemgå en nøje undersøgelse;

([18]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF, EØS-relevant tekst (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj).

44. opfordrer Kommissionen til at foreslå standardisering og bredere anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder og finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, og understreger deres centrale rolle med hensyn til at reducere de administrative byrder, sænke fejlprocenterne og forbedre gennemførelsen; anbefaler at udvide disse mekanismer, navnlig ved at lempe kravene i forbindelse med offentlige udbud, kontrol- og revisionstærskler; understreger deres anvendelighed i sammenhænge, hvor målene klart kan verificeres, navnlig for mindre støttemodtagere såsom lokale myndigheder, civilsamfundsorganisationer og lokale aktionsgrupper, eller i projekter, der involverer mikrovirksomheder og socialøkonomiske aktører, med henblik på at mindske bureaukrati og fremskynde gennemførelsen; opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for at indføre forenklede rapporterings- og revisionsprocedurer for lokale myndigheder med færre end 100 000 indbyggere og for støttemodtagere i landdistrikter, øer og regioner i EU's yderste periferi med henblik på at finde en balance mellem forenkling og forsvarlig økonomisk forvaltning;

45. mener, at det er nødvendigt at ændre tilgangen til revision og kontrol ved at bevæge sig væk fra anvendelsen af statistisk ekstrapolering til finansielle korrektioner for klart at skelne mellem utilsigtede fejl og svig med henblik på at sikre, at sådanne korrektioner kun er rettet mod tilfælde af systemiske uregelmæssigheder og forsætlige tilfælde af svig, og for at undgå en uforholdsmæssig stor arbejdsbyrde eller et uforholdsmæssigt stort finansielt pres på støttemodtagere og forvaltningsmyndigheder; understreger, at den administrative og finansielle byrde i forbindelse med finanskontrol og revisionsarbejde samt opfølgningen heraf altid bør stå i et rimeligt forhold til omfanget af midlerne og de involverede risici;

46. opfordrer Kommissionen til at undersøge forskellige muligheder for at styrke komplementariteten mellem EU-fonde, herunder ved at reintegrere de lokalsamfundsbaserede og lokale udviklingsindgreb inden for rammerne af ELFUL i forordningen om fælles bestemmelser;

47. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til Den Europæiske Revisionsret, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og medlemsstaternes nationale og regionale parlamenter.